

متن پرسش

با سلام خدمت استاد ارجمند. در مباحث فلسفی و عرفانی که در هر مجلس گفته میشود مولانا جلال الدین بلخی جایگاه ممتازی دارد. اما در مباحث وی اثری از ولایت پذیری نیست. در ست است که در مدح حضرت علی شعر گفته اما معنی ولایت و معصوم بودن او و سایر ائمه را نمیدهد. در اشعار سعدی و فردوسی و.... هم در مدح عمر و ابوبکر بسیار گفته شده. سئوالی که دارم این است که این بزرگواران آیا مثل ما فکر نمیکرده اند. حضرت مولانا با این سواد فلسفی و عرفانی چطور صراحتاً به ولایت اشاره نکرده؟ میدانم اعتقادات شیعه از زمان شیخ صدوق قرن ۵ ثبت شده اما چرا این بزرگواران در اشعار خود در مدح عمر و ابوبکر هم که شیعه آنان را غاصب و منحرف کننده مسیر اسلام میدانند شعر سروده اند آیا ناگاه بوده اند؟ آیا فهم دیگری از دین داشته اند؟ لطفاً مرا راهنمایی کنید که بد جوری ذهن من و امثال من را مشغول کرده است. با تشکر و صبر و حوصله شما.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: در کد شماره‌ی ۵۷۵ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** جواب خود را می‌گیرید. موفق باشید